

РЕШЕНИЕ

№ 4695

гр. София, 09.07.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 07.06.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Любка Петрова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **3591** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. Б. У., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу отказ на Началника на регионалния отдел на Главна дирекция „Инспекция за държавен технически надзор“ – З. Ц. Б. (гр. С.), да бъде издадено разрешение за провеждане на курс за придобиване на правоспособност „Машинист на котли високо налягане“, Втора степен, по реда на Наредба № 2 от 17 януари 2001 г. за условията и реда за придобиване и признаване на правоспособност за упражняване на професия по обслужване на парни и водогрейни котли, обективиран в Писмо с изх. № 83-00-15137 (3) от 07.03.2018 г., подадена чрез адв. Г. У. с посочен адрес: [населено място], [улица], ет.1, ап.3.
По развити в жалбата съображения за незаконосъобразност на оспорения отказ поради нарушение на административнопроизводствените правила и материалния закон – основания за оспорване по чл. 146, т.3 и т. 4 от АПК, се иска неговата отмяна. Жалбоподателят излага, че между понятията „професионална квалификация“ и „правоспособност“ не може да се поставя знак за равенство, както е посочено в обжалвания отказ. Посочва, че това становище е застъпено и в становище на Министерство на труда и социалната политика в писмо, изх. № 94-2564/26.06.2017 г. като съавтор на Наредба № 2 от 17.01.2001 г. в отговор на направено от дружеството запитване. Мотивирани са твърдения за неспазване на материалния закон и неговата цел. Прави искане за присъждане на направените по делото разноси.

В с.з. жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. У., който поддържа изложеното в жалбата. Моли същата да бъде уважена. Претендира присъждане на направените разноски по делото, съгласно приложен списък на разноските по чл.80 от ГПК и договор за правна помощ.

Ответникът – Началник на регионалния отдел „З. Ц. Б.“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор - редовно уведомен, не се явява, представлява се от юрк. П. (пълномощно л.101), който оспорва жалбата. Подробни съображения излага в представени по делото становище и писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура редовно уведомена за съдебно заседание, по реда на чл. 16 от АПК не изпраща представител, който да даде заключение по основателността на жалбата.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и ги прецени в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

С решение № 6518.10.11.2017 г., постановено по адм.д. № 9755/2017 г. АССГ, 40^{-ти} състав е обявил за нищожен отказа на Председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН) да бъде издадено разрешение за провеждане на курс за придобиване на правоспособност „Машинист на котли високо налягане“, Втора степен, обективизиран в Писмо с изх. № 83-00-6862/1/19.07.2017 г. по жалба на „Т.“ ЕИК[ЕИК]. Преписката е била върната на Началника на регионалния отдел на Главна дирекция „Инспекция за държавен технически надзор“ – З. Ц. Б. (гр. С.), за произнасяне по заявление с вх. № 83-00-6862/15.06.2017 г. съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона в 14-дневен срок от влизане в сила на решението.

Административната преписка е върната от АССГ и е постъпила при Началника на регионалния отдел на Главна дирекция „Инспекция за държавен технически надзор“ – З. Ц. Б. на 18.12.2017 г., видно от писмо, вх. № 83-00-15137/18.12.2017 г. (л.23).

След връщане на административната преписка Началника на РО ИДТН ЗЦБ е изпратил писмо, изх. № 83-00-15137/15.02.2018 г., до управителя на [фирма], в което е посочено, че след направена справка в Регистъра на центровете за професионално обучение към Националната агенция за професионално образование и обучение (НАПОО) е установено, че [фирма] не притежава лицензия за осъществяване на професионално обучение от НАПОО. Посочено е в писмото, че изискванията към лицата, провеждащи курсове за придобиване на правоспособност са публикувани на страницата на ДАМТН в раздел „Административни услуги“, подраздел „Полезна информация“ и в случай, че [фирма] притежава лицензия за осъществяване на професионално обучение от НАПОО и отговаря на изискванията на чл.22, ал.3 от ЗПОО следва да я представи в седмодневен срок от получаване на писмото (л.20-21).

Писмото е било получено на 22.02.2018 г., видно от известие за доставяне (л.22).

Със заявление, вх. № 83-00-15 137 (2)/01.03.2018 г. на ДАМТН – РО „ЗЦБ“, [фирма] е отговорило, че няма да представи исканите документи, тъй като счита, че същите не са необходими за издаване на искания административен акт (л.18).

На 07.03.2018 г. е бил издаден и обжалвания в настоящето производство отказ, с който на [фирма] е отказано издаване на разрешение за провеждане на курс за придобиване на правоспособност „Машинист на котли високо налягане“ втора степен

(л.8-9). Като мотиви е посочено, че в съответствие с чл. 10, ал.1, т.2 от Наредба № 2 от 17.01.2001 г. за условията и реда за придобиване и признаване на правоспособност за упражняване на професия по обслужване на парни и водогрейни котли, обучението се извършва в курсове за правоспособност, организирани от професионални учебни заведения, центрове за професионално обучение. Посочено е, че центровете за професионално обучение са държавни, общински или частни (чл.22, ал.1 от Закона за професионалното образование и обучение), а частните центрове се откриват от ЮЛ по Търговския закон, сдружения и фондации, получили лицензия за осъществяване на професионално обучение (чл.22, ал.3 ЗПОО). Посочено е, че на дружеството е била предоставена възможност с писмо, изх. № 83-00-15137-(1)¹⁷/15.02.2018 г., в 7 дневен срок да представи документи, доказващи изпълнението на изискванията по чл. 22, ал.3 във връзка с чл.18 от ЗПОО, но в този срок не са представени исканите документи от [фирма] (л.8-9).

С жалбата са представени писмо на Министерство на труда и социалната политика, изх. № 94-2564/26.06.2017 г. (л.10-11) и писмо на Министерство на образованието и науката № 94-3077/13.07.2017 г. (л.12).

С молба от 30.05.2018 г. от [фирма] са представени под опис документи, които са били представени от дружеството до ДАМТН (л.39-99).

Безспорно по делото е, че на 15.06.2017 г. от [фирма] е подадено заявление с вх. № 83-00-6862 за издаване на разрешение за провеждане на курс за придобиване на правоспособност „Машинист на котли високо налягане“, Втора степен, до Председателя на ДАМТН, за Началника на ГД „ИДТН“ С..

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна, която има правен интерес да обжалва постановления изричен отказ на Началника на регионалния отдел на Главна дирекция „Инспекция за държавен технически надзор“ – З. Ц. Б. (РО ИДТН ЗЦБ), да бъде издадено разрешение за провеждане на курс за придобиване на правоспособност „Машинист на котли високо налягане“, Втора степен, по реда на Наредба № 2 от 17 януари 2001 г. за условията и реда за придобиване и признаване на правоспособност за упражняване на професия по обслужване на парни и водогрейни котли, обективизиран в Писмо с изх. № 83-00-15137 (3) от 07.03.2018 г., тъй като с него се засягат права и интереси на дружеството. Насочена е срещу акт, който подлежи на обжалване по съдебен ред. При извършена служебна проверка за валидност на оспорения акт, съдът приема, че същият има характер на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК. Жалбата е подадена на 21.03.2018 г., като съда приема, че същата е подадена в законоустановения преклузивен срок, тъй като по преписката не се съдържа доказателство за точната дата на уведомяване на дружеството - жалбоподател за постановления отказ. Също така, доколкото в отказа не е посочено пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, съдът приема, че жалбата е подадена в двумесечния срок по чл. 140, ал.1 от АПК.

Съдът намира жалбата за процесуално допустима, тъй като не спада към никоя от хипотезите на чл. 159 от АПК.

По основателността на жалбата:

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид наведените от жалбоподателя доводи за незаконосъобразност и извърши проверка на оспорвания административен акт, на всички основания за

законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

На първо място, жалбоподателят не оспорва компетентността на органа, но в резултат на задължението на съда да не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а да провери законосъобразността на акта на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК съдът следва да отбележи, че атакувания административен акт е издаден от материално компетентен орган, в кръга на правомощията му. Оспореният отказ е издаден от Началника на РО ИДТН ЗЦБ, съгласно мотивите на решение № 6518/10.11.2017 г. на АССГ, 40^{-ти} състав, постановено по адм.д. № 9755/2017 г.

Административният орган не се е произнесъл в рамките на времевата си компетентност, доколкото постановения изричен отказ не е издаден в рамките на 14 дневния срок след връщане на административната преписка от съда на 18.12.2017 г. след обявяване нищожността на отказа на Председателя на ДАМТН. Въпреки, че не се е произнесъл в указания от съда с решение № 6518/10.11.2017 г. по адм.д. № 9755/2017 г. на АССГ, 40^{-ти} състав срок, настоящия състав счита, че акта не е нищожен. Посоченият в решението срок цели бързото произнасяне на компетентния орган, но с изтичането му не се погасява правото на органа да се произнесе по заявлението и произнасянето му в по-късен момент не може да доведе до извода, че произнасянето е издадено без основание най-вече от гледна точка на времевата компетентност на органа да издаде съответния акт. Този срок би имал значение при образувано производство по реда на чл. 304 от АПК. По никакъв начин изтичането на 14 дневния срок за произнасяне, не е пречка за последващо изрично произнасяне, тъй като няма времева компетентност, която да се погасява с изтичане на определен период от време. Ето защо, въпреки произнасянето извън срока, оспорения отказ не е нищожен.

На второ място, оспореният отказ за издаване на разрешение за провеждане на курс за придобиване на правоспособност „Машинист на котли високо налягане“, Втора степен, по реда на Наредба № 2 от 17 януари 2001 г. за условията и реда за придобиване и признаване на правоспособност за упражняване на професия по обслужване на парни и водогрейни котли на Началника на РО ИДТН ЗЦБ, обективизиран в Писмо с изх. № 83-00-15137 (3) от 07.03.2018 г. съдържа правни и фактически основания и отговаря на изискванията за форма по смисъла на чл. 146, т.2 във връзка с чл. 59, ал.2 от АПК. Същият съдържа реквизитите, посочени в чл.59, ал.2 от АПК, а именно: наименование на органа, който го издава, адресат на акта, разпоредителна част, дата на издаване и подпис на лицето, издало акта, с означаване на длъжността му. Въпреки, че в отказа не е посочено пред кой орган и в какъв срок актът може да се обжалва настоящия състав счита, че това не е нарушение, което може да доведе до незаконосъобразност на акта, а има отношение единствено към сроковете за обжалване, които се удължават, съгласно чл. 140 АПК.

Предвид изложеното се обосновава извод за отсъствие на отменителното основание по чл.146, т.2 АПК.

На трето място, при издаване на отказа са спазени административно-производствените правила. След връщане от съда на административната преписка на компетентния за произнасяне орган - началника на РО ИДТН ЗЦБ при ДАМТН във връзка с подаденото от дружеството заявление за издаване на разрешение за провеждане на курс за придобиване на правоспособност „Машинист на котли високо налягане“, Втора степен, до [фирма] е било изпратено

писмо, изх. № 83-00-15-137-1/15.02.2018 г., с което е дадена възможност на дружеството да представи доказателства за това дали притежава лицензия за осъществяване на професионално обучение от Националната агенция за професионално образование и обучение (НАПОО) и дали отговаря на изискванията на чл. 22, ал.3 от Закона за професионалното образование и обучение (ЗПОО). Административният орган е указал подходящ срок за предоставяне на тези документи. От страна на дружеството-жалбоподател е постъпил с писмо, вх. № 83-00-15137-2/01.03.2018 г. (в предоставения срок, изпратено на 25.02.2018 г., видно от известие за изпращане-л.19) отговор, че няма да представи изисканите документи, тъй като същите не са необходими за издаване на административния акт. От представените по делото доказателства е видно, че отговорите от Министерство на труда и социалната политика и от Министерство на образованието по постъпили от [фирма] запитвания не са били изпращани с копия до началника на РО ИДТН ЗЦБ при ДАМТН. Във връзка със заведения на 01.03.2018 г. отговор от [фирма] началника на РО ИДТН ЗЦБ при ДАМТН е изготвил обжалвания в настоящето производство отговор.

Предвид изложеното, настоящият състав счита, че в производството по издаване на оспорения отказ не са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до неправилно изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая (чл.35 от АПК).

На четвърто място обаче, съдът констатира, че при постановяване на обжалвания в настоящето производство отказ за издаване на разрешение за провеждане на курс за придобиване на правоспособност „Машинист на котли високо налягане“, Втора степен е допуснато противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона.

Спорният по делото въпрос е дали жалбоподателят следва да е лицензиран в НАПОО за осъществяване на професионално обучение или не.

Както бе споменато и по-горе, не е спорно по делото, че [фирма] е подало заявление за издаване на разрешение за провеждане на курс за придобиване на правоспособност „Машинист на котли високо налягане“, Втора степен.

Съгласно разпоредбата на чл.3 от Наредба № 2 от 17.01.2001 г. за условията и реда за придобиване и признаване на правоспособност за упражняване на професия по обслужване на парни и водогрейни котли (Наредба № 2) е посочено, че лицата могат да придобиват степени на правоспособност за обслужване на котли „според получената теоретическа и практическа подготовка през време на обучението си“. В посочения чл. 3 от Наредба № 2 са изредени в т.1-4 степените на правоспособност за обслужване на котли, като са подредени по възходящ ред съоръженията по параметри. Съгласно разпоредбата на чл.10, ал.1 от Наредба № 2 от 17.01.2001 г. за условията и реда за придобиване и признаване на правоспособност за упражняване на професия по обслужване на парни и водогрейни котли – обучението на лицата, желаещи да придобият правоспособност за обслужване на котли, се извършва в: 1. пълния курс на професионалните учебни заведения съгласно държавните образователни изисквания; 2. курсове за правоспособност, организирани от професионални учебни заведения, центрове за професионално обучение или от юридически или физически лица, регистрирани по Търговския закон. Не е спорно по делото, че [фирма] е ЮЛ, регистрирано по ТЗ. Изискванията към лицата, които могат да се обучават в курсове за правоспособност, са посочени в чл. 12 от Наредба № 2 и се отнасят за определено

образователно развитие, но не и за притежаването на определено входящо квалификационно равнище или придобита предходна степен на правоспособност. В чл. 14, ал.1, т.1 от Наредба № 2 е посочено, че разрешение за провеждане на курс се издава след удостоверяване със съответните документи от организатора на курса и извършване на проверка от регионалния отдел на ГД "ИДТН" за наличието на: 1. кандидати за обучение, които отговарят на изискванията на чл. 9, т.2 и на чл. 12; 2. учебно-техническа база, учебна документация, нагледни схеми, учебни пособия и др.; 3. учебен план и учебна програма, съгласувани от главния директор на ГД "ИДТН"; 4. безопасни и подходящи за практическо обучение и провеждане на изпити котли, за което инспекторите на ГД „ИДТН“ извършват преглед на котлите или проверка на котелната централа, а също и съгласие от собственика на котлите за провеждане на практическото обучение и/или изпитите в неговата котелна централа; 5. лектори по теория и практика на професията; 6. график на обучението с посочени място, дата и час на провеждането му.

Както е посочено в писмото на Министерство на труда и социалната политика и в жалбата на [фирма], във връзка с твърдението на ответника, че курсовете за правоспособност могат да се организират само от центрове за професионално обучение, лицензирани в НАПОО следва да се прави разлика между понятията „професионална квалификация“ и „правоспособност“, тъй като между тях не може да има знак за равенство. „Професионалната квалификация“ е квалификация по професия или част от професия, която включва съвкупност от професионални компетенции и необходимите за тяхното формиране общообразователни знания и умения, а „правоспособността“ е признато притежаване на задължителен обем от професионални компетенции, което дава право за упражняване на конкретни трудови дейности. Съгласно чл.38, ал.5 от Закона за професионалното образование и обучение (ЗПОО) условията и редът за издаване на свидетелство за правоспособност се определят с наредби на министъра на образованието и науката, освен ако в закон е предвидено друго. В чл.45, ал.2 от Закона за техническите изисквания към продуктите (ЗТИП) е посочено, че министърът на образованието и науката и министърът на труда и социалната политика по предложение на председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор приемат наредби за условията и реда за придобиване на правоспособност за упражняване на професии по обслужване на съоръжения с повишена опасност и за признаване на такава правоспособност, придобита в държава - членка на Европейския съюз и на Европейското икономическо пространство, в Ш. и в трети държави. По изложеното Наредба № 2/2001 г. е била издадена именно на това основание и определя условията и реда за придобиване и признаване на правоспособност за упражняване на професия по обслужване на парни и водогрейни котли. Във връзка с изложеното, както бе споменато и по-горе в чл. 10, ал.1, т.2 от Наредба № 2 е залегнало изискването обучението за придобиване на правоспособност да се извършва в курсове за правоспособност, организирани от професионални учебни заведения, центрове за професионално обучение или от юридически или физически лица, регистрирани по Търговския закон, каквото е и [фирма].

По изложените по-горе съображения постановеният отказ се явява

незаконосъобразен, постановен в противоречие с материалния закон – чл. 146, т. 4 и т. 5 от АПК, поради което следва да бъде отменен като незаконосъобразен, а административната преписка следва да бъде върната за процедиране, съгласно изискванията на закона и мотивите на настоящето решение.

По делото са направени искания за присъждане на разноски и от страна на процесуалния представител на жалбоподателя и от страна на ответника. Предвид изхода на спора, направеното от страна на процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски се явява неоснователно и следва да се остави без уважение. На основание чл. 143, ал.1 от АПК искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски се явява основателно. От страна на ответника не е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение по реда на чл. 78, ал.5 от ГПК. Поради което настоящият състав следва да присъди на жалбоподателя разноски в размер на 50, 00 (петдесет лева) лв. платена държавна такса и 800 (осемстотин) лв. платено адвокатско възнаграждение или общо 850 (осемстотин и петдесет) лева.

Водим от горното, Административен съд – София град, Второ отделение, 30^{-ти} състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ на Началника на регионалния отдел на Главна дирекция „Инспекция за държавен технически надзор“ – З. Ц. Б. (гр. С.), да бъде издадено разрешение за провеждане на курс за придобиване на правоспособност „Машинист на котли високо налягане“, Втора степен, по реда на Наредба № 2 от 17 януари 2001 г. за условията и реда за придобиване и признаване на правоспособност за упражняване на професия по обслужване на парни и водогрейни котли, обективизиран в Писмо с изх. № 83-00-15137 (3) от 07.03.2018 г.

ВРЪЩА преписката на ответника за произнасяне съгласно дадените от съда указания по тълкуване и прилагане на закона в 14-дневен срок от съобщението.

ОСЪЖДА Държавна агенция за метрологичен и технически надзор да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] сума в размер на 850 (осемстотин и петдесет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

СЪДИЯ: